

РЕШЕНИЕ

№ 7481

гр. София, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9289** по описа за **2021** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационната жалба на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) срещу Решение от 03.08.2021 г. по НАХД № 6385/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 9-ти състав, с което е отменен електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 3438480/04.03.2020 г., издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 от ЗДвП на Ц. В. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност и незаконосъобразност. Счита, че изводите на СРС, че техническото средство, използвано за измерване на скоростта на движение е негодно към датата на нарушението, са неправилни. Твърди, че автоматизираното техническо средство е отговаряло на техническите изисквания, тъй като по делото е представен протокол № 1-39-20/28.01.2020 г. от проверката на мобилна система за видеоконтрол TFR1-M, в който се съдържа заключение, че системата съответства на одобрения тип № 560. Моли за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на електронния фиш. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът, Ц. В. М., се явява лично, като оспорва така подадената касационна жалба. Моли решението на СРС да бъде потвърдено.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт решаващият състав на районен съд С. е приел, че на 04.03.2020 г., в 12:43 ч. в [населено място], [улица]до номер 44, с посока на движение ул. „38-ма“ към [населено място], при въведено ограничение на скоростта в населено място от 50 км/ч, с мобилна система за видеоконтрол TFR1-M № 506, позиционирана в служебен автомобил на МВР с рег. [рег.номер на МПС] , била засечена скорост на движение на МПС – марка „Ф.“, модел „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] от 88 км/ч (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3%) при разрешена такава 50 км/ч, т.е. превишение от 35 км/ч.

Скоростта, с която се е движел лекият автомобил била засечена с автоматизирано техническо средство – мобилна система за видеоконтрол тип АТСС TFR1-M. За системата за видеонаблюдение е представен протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система рег. № 4332p-12759 и за посочената локация.

От информация, постъпила в СРС от БИМ се установява, че мобилната система за контрол на скоростта на МПС тип АТСС TFR1-M е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 4835. Същата е одобрена и вписана в регистъра на 24.02.2010 г., като срокът на валидност на одобряването на типа е до 24.02.2020 г. На посочената система е извършена проверка на 28.01.2020 г., видно от приложения протокол за извършена проверка № 1-39-2020/28.10.2020 г.

За нарушението е направен снимков материал към клип № 9066.

Направена е проверка относно собствеността на лекия автомобил, който е засечен с превишена скорост, от която е установено, че същото е собственост на жалбоподателя Ц. В. М..

След установяване на извършеното нарушение, и установяване собственикът на лекия автомобил, чиято скорост е била отчетена, е издаден електронен фиш Серия К № 3438480/04.03.2020 г. за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, с който на жалбоподателя е наложена глоба от 400,00 лв.

Електронният фиш е връчен на жалбоподателя на 31.03.2021 г.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение от 03.08.2021 г. по НАХД № 6385/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 9-ти състав, с което е отменил електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 3438480, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 от ЗДвП на ответника по касация Ц. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП.

За да отмени оспореният ЕФ, СРС е приел, че АНО не доказал, че мобилното

техническо средство е било валидно към датата на административното нарушение. Със Заповед № 8121з-931/30.08.2016 г. министърът на вътрешните работи е одобрен образец на електронен фиш.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение от 03.08.2021 г. по НАХД № 6385/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 9-ти състав, с което съдът е отменил електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 3438480, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 от ЗДвП на Ц. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Ц. М., допустима жалба.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Настоящата съдебна инстанция не споделя изводите на районния съд, касаещи невалидността на техническото средство, използвано за измерване на скоростта на движение. По делото са представени Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835 от 24.02.2010 г. и Протокол № 1-39-2020 от проверка на мобилна система за видеоконтрол „TFR-1M“, от които е видно, че системата за контрол отговаря на метрологичните изисквания. Установява се от приетата преписка от въззивното дело, че АТСС съставлява мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип TFR1-M, но срокът на валидност на одобрения тип средство за измерване е бил от 24.02.2010 г. до 24.02.2020 г., т. е. към датата на извършване на нарушението – 04.03.2020 г., срокът на валидност на одобрения тип конкретно е бил изтекъл. Техническото средство, с което е измерена скоростта на процесния автомобил, не е невалидно, каквито изводи приема СРС. Съгласно чл. 30, ал. 5 от Закона за измерванията (ЗИ), когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат от одобрен тип. Съгласно чл. 43, ал. 4 от ЗИ периодичността на проверките по ал. 2 се определя със заповед на председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, която се обнародва в "Държавен вестник" и се обявява в официалния бюлетин на агенцията. Съгласно Заповед № 616/11.09.2018 г. на председателя на ДАМТН, обнародвана в ДВ, периодичността на проверка на скоростомери, съгласно т. 31 от Заповедта е една година. Видно от представения Протокол на лаборатория за проверка на радарни скоростомери № 1-39-2020/28.01.2020 г. за периодична проверка на TFR-1M № 4835, с

идентификационен номер 506/07 на уреда е извършена последваща проверка на 28.01.2020 г., като от тази последваща проверка е установено от заключението в протокола, че уредът съответства на изискванията, като това съответствие е установено, както от проверка в лабораторни условия, така и посредством мобилен полеви тест. Нарушението е констатирано преди датата, на която следва да бъде извършена следващата последваща проверка, 28.01.2021 г., с оглед на което е безспорно, че техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило. Т.е., нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че при постановяване на съдебното решение въззивният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 348, ал. 3, т. 2 от НПК – липса на мотиви по същество, което е основание за отмяна на атакуваното решение и за връщане на делото за ново разглеждане на СРС от друг състав на съда. Това се налага, тъй като настоящия състав ако разгледа ЕФ по същество, ще лиши страните от една съдебна инстанция по същество на спора, с което ще наруши правото им на защита.

Жалбоподателят е направил искане за присъждане на разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение. На основание чл. 226, ал.3 АПК, разноските следва да бъдат присъдени при повторното разглеждане на делото от районния съд. Настоящото производство е касационно такова, за което се прилагат правилата на АПК и при връщане на делото за ново разглеждане, първоинстанционния съд е този, който следва да се произнесе по въпроса за разноските за водене на делото пред касационната инстанция.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, във вр. чл. 221, ал. 2, изр. 1, предл. последно и чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, Административен съд Софи-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 03.08.2021 г. по НАХД № 6385/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 9-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.